

KNSB COMPETITIE RONDE 6
HSC – VENLO 1

VAN BELLETJES, ENGELLEN EN NOTATIEBILJETTEN

*Ein good biljet brink de punte met.
Ein sjlech formulier luët bale as ein stier.*

Het affiche HSC – Venlo 1 staat altijd garant voor spannende wedstrijden. De ploegen ontlopen mekaar niet veel qua speelsterkte en de uitslagen in het verleden wisselen dan ook sterk. Vorig jaar won Venlo met 5-3 maar het was ook al eens 6-2 voor Helmond. Een uitslag HSC – Venlo 1 valt dus absoluut niet te voorspellen. En al helemaal niet als een wedstrijd zo verloopt zoals ze dat op 7 maart deed.

Na een voorspoedige autorit, hadden we tijd genoeg om rustig een kop koffie en een boterhammetje te nuttigen. Enkele minuten voor aanvang kregen we te horen dat we niet in de benedenzaal zouden spelen, zoals verwacht, maar in een bovenzaaltje. Lekker rustig, gegeven dat de benedenzaal tot de nok gevuld was met teams uit de brabantse competitie.

De rust was echter van korte duur. Even na aanvang van de wedstrijd begon er met regelmatige tussenpozen een belletje te rinkelen. Dit ontlokte onze invalkracht Stephan de uitroep: “Blijft dat zo?” De arbiter was echter bezig met zijn laptop en deed alsof zijn neus bloedde. Spelers en teamleider van Helmond leken met het probleem ook geen raad te weten. Tenslotte ging onze frontman Joep maar eens naar beneden om te kijken of er iets aan gedaan kon worden. Wat hij gezegd of gedaan heeft weet ik niet, feit is dat het daarna rustig werd en bleef.

Diezelfde Joep kreeg na ruim een half uur spelen al een remiseaanbod van Helmonds sterkste speler, Ruben Venis. Wat te doen? Mijn intuïtie schreeuwde: Neem aan! Neem aan! Ik ken Ruben immers al langer dan vandaag en weet dat hij sterk is in het tweede deel van de partij. De situatie op de overige borden was echter nog volslagen onduidelijk en Joep had er zin in. Hij had immers zijn lijfvariant op het bord: het pionoffer 4.b4 in de franse opening. Bovendien is Joep de man in vorm. Ik kwam tenslotte dan ook met hem overeen de partij voorlopig voort te zetten. Achteraf denk je dan: hadden we nou maar...maar alléz, op dat moment was het een goed beredeneerde keuze en het zou blijken dat dit niet de kardinale partij was in deze wedstrijd.

Niet voor het eerst was het rond de eerste tijdcontrole dat de meeste beslissingen vielen. Tot dan verliep de wedstrijd kalmpjes en hielden beide teams elkaar in evenwicht. Wel leek de wedstrijd in het vierde uur in Helmonds voordeel te kantelen.

Joachims koningsstelling zag er na een onvoorzichtige pionzet tochtig uit en hij kreeg dan ook een flinke aanval over zich heen. Onze tweede invalkracht Hans had na een wat mislukte opening de stelling net gelijk getrokken toen hij een rekenfout maakte en een pion in de aanbieding deed. Christian verkreeg in een koningsindiër geen voordeel en diende zich te beperken tot het stutten van zijn stelling. De engelse aanval die Stephan in de Rauser opzette leek op een fiasco uit te lopen en Joep offerde frivool een kwaliteit maar moest vervolgens constateren dat hij daar niet veel voor terug kreeg.

De andere borden zetten er weinig tegenover. Rudi had maar marginaal voordeel in het hollands en zag eigenlijk geen methode om vooruitgang te boeken. Rainer had licht ruimte nadeel en moest eerst maar eens gelijkspel zien te bereiken. Alleen ik voelde me prettig in de stelling die ik had, maar het voordeel was nog verre van duidelijk.

Toen Rudi in die periode bij me kwam met de vraag of remise volstond kon ik alleen heftig nee schudden. Maar toen bleek dat Rudi nog maar 6 minuten op de klok had en er nog 16 zetten gedaan moesten worden, was het toch verstandiger om op de zetherhaling in te gaan die op het bord was verschenen.

Even later was het inderdaad Helmond dat de score opende.

Joachim had zijn stelling te zeer verzwakt en werd via gecombineerde dreigingen op zijn koningsveste en een pionnenwals in het centrum tot opgave gedwongen.

Joep slaagde er niet in de zwarte centrumpositie op te blazen waarna de kwaliteitsachterstand zich deed voelen. Ruben nam geen onnodige risico's en maakte het netjes af.

Hans deed een wanhopige poging nog wat leven in de partij te brengen na zijn mislukte pionoffer, maar het stukoffer dat hij probeerde liep op niets uit.

Venlo had een wonder nodig om aan een nakend pak slaag te ontkomen.

Dat wonder kwam er.

Stephan Thijssen – Benjamin Smits



Stephan had er zo'n beetje alles tegenaan gegooid om bij de zwarte koning te geraken. Wanneer Benjamin nu bereid was geweest met 24...Dg7 wat materiaal terug te offeren had hij een gewonnen stelling overgehouden. Er zat die dag echter een engeltje bij Stephan op de schouder. Wat zeg ik? Stephan werd bedolven onder een hele lading engelen toen zijn tegenstander het afgrijselijke **24..Kh8??** produceerde wat mat in drie mogelijk maakte: **25.Dh6+,Dh7 26.Df8+** en mat op de volgende zet. Nadat Stephan zich onder de verwarde hemelse kluwen had uitgewerkt en de veren van zich af had geschud, kon hij grijnzend de felicitaties van zijn verbouwereerde tegenstander in ontvangst nemen.

Nog bizarder was de partij tussen Christian en Hugo Faber, de teamleider van HSC. Dat heet: niet de partij op het bord zelf was bizar, maar de notatie op het vel ernaast. Hugo had zojuist de 41^e zet van Christian genoteerd en zat rustig van zijn koffie slurpend het voor hem aangename eindspel te aanschouwen toen er ineens de zachte maar duidelijke claim "Zeit" klonk. Verschrikt keek Hugo op. De 40 zetten waren toch zojuist gepasseerd? Het notatiebiljet van Christian gaf echter aan dat er maar 39 zetten gespeeld waren. Hoe kon dat nu? Met de wedstrijdleader erbij kwam men er al gauw achter waar het manco zat. Wat was namelijk het

geval: Hugo had een notatiebiljet dat aan één zijde maar tot zet 30 ging. De 40^e zet stond op de achterkant. Tijdens de partij had Hugo om onverklaarbare redenen een paar hokjes tot de 30^e zet opengelaten en zijn blaadje vervolgens omgedraaid. Zijn 31^e zet op het notatieformulier was daardoor in werkelijkheid slechts de 29^e zet. Omdat het blaadje al omgedraaid was, had de arme Hugo de fout niet in de gaten en liet dus rustig de vlag vallen.

Ik hoop dat zijn teamleden de sympathieke teamleider achteraf nog enigszins genadig zijn geweest. Zelf was ik blij dat ik mijn teamleden, ook bij uitwedstrijden, van degelijke KNSB vellen voorzie waar zet 40 tenminste wél op de voorkant staat.

Feit was wel dat Venlo 1 hier een tweede punt in de schoot geworpen kreeg.

Behaalden we dan alle bordpunten alleen op fortuinlijke wijze?

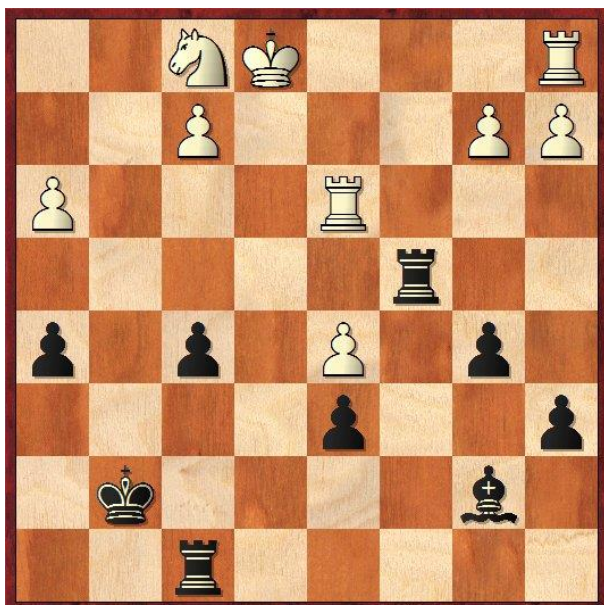
Nee, gelukkig zat er ook nog een goede overwinning tussen. Ditmaal van eigen hand, waarmee ik een sterke reeks die in ronde 4 begon voortzette.

Sebastiaan Smits – Henk van Gool



Een siciliaan is via zetverwisseling uitgemond in een spaanse stelling, waarvan de structuur duidelijk zichtbaar is. Ik maakte nu gebruik van de druk over de c-lijn en de diagonaal h6-c1 om mijn paard op h5 van de rand te halen.

18...Pxc3!? Het begin van een combinatie die diep berekend moest worden. **19.Phg4** (de riposte waar Sebastiaan zijn hoop op had gezet. Na 19.fxg3 wordt met 19...Dxc1 het idee duidelijk: 20.Dxc1,Txc1 21.Txc1,Lxe3+ 22.Kg2,Lxc1) **19...Dxc1 20.Pxh6+,Kg7 21.Dxc1** (Na 21.Phf5+,gxf5 22.fxg3,Dxb2 23.Pxf5+,Kh8 was de stelling gelijk geweest aldus Fritz.) **21...Pe2+!** Zwart wil met het paard op c1 slaan omdat een toren op c8 nodig is om de witte stelling in de tang te houden. **22.Kf1,Pxc1 23.Phg4?** (De beslissende fout. Wit hoopt zijn paard te redden en het zwarte paard op c1 dat tijdelijk ingesloten staat op te halen. Juist deze variant had ik echter helemaal doorgerekend en als voordelig voor mij beoordeeld. Het paardoffer 23.Phf5+!,gxf5 24.Pxf5+,Kf6 25.Pxd6 had wit van gelijkspel verzekerd.) **23...h5 24.Ph2,Pc4!** (nu is 25.Txc1 niet mogelijk wegens 25.Pxe3+) **25.Pxc4,Txc4 26.Td1,f5** (26...Lc8 is sterker volgens Fritz maar na 27.h4,Lh3+ jaag ik de koning slechts richting mijn opgesloten paard. Ik wilde de loper juist op b7 houden om pion d5 te veroveren nadat ik wits centrum had opgeblazen.) **27.exf5,gxf5 28.Ke1,e4 29.Pf1,Pd3+ 30.Lxd3,exd3 31.Txd3** einde combinatie.



In de ontstane stelling staat zwart positioneel duidelijk beter. De witte stukken werken niet samen en zijn pion op d5 is ten dode opgeschreven. Beide spelers hadden nu tijdnood. Het ging als volgt verder: **31...f4 32.Tad1,Te8+ 33.Kd2,Te5 34.b3,Tc5 35.Td4,Textd5 36.Ke2,Tc2+ 37.T1d2,Txd2 38.Txd2,Txd2+ 39.Pxd2,Kf6 40.Kd3,Ke5 41.f3,h4** en opgegeven. Na 42...Lc8 gaat ook pion h3 verloren.

Met de stand 3,5 – 3,5 bleef alleen Rainer over. Hij was erin geslaagd zich aan de druk van zijn tegenstander te ontworstelen en een gunstig toreneindspel te bereiken. Helaas stonden alle pionnen op één vleugel, waardoor er niet meer dan remise in zat. Zo kreeg een bewogen middag een vreedzaam- en voor Venlo lucky einde: 4 – 4.

HSC	-	VENLO 1	4 – 4
1. Ruben Venis	-	Joep nabuurs	1 – 0
2. Frans Janssen	-	Rudi van Gool	½
3. Hugo Faber	-	Christian Vogel	0 – 1
4. Marco de Waard	-	Rainer Montignies	½
5. Bart Dekker	-	Joachim Guddat	1 – 0
6. Sebastiaan Smits	-	Henk van Gool	0 – 1
7. Benjamin Smits	-	Stephan Thijssen	0 – 1
8. Maarten Smit	-	Hans Everaars	1 – 0

Henk van Gool